

Volume 5, Number 1, Fall 2012

Journal of

Science & Technology Policy

The Vicious Circles of Underdevelopment and Their Impacts on the National Innovation System in Iran

Tahereh Miremadi^{*}

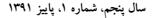
Assistant Professor of Iranian Research Organization for Science and Technology, Tehran, Iran

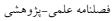
Abstract

The path of technology development in Iran is embedded in a rentier society. This paper aims to introduce, first, the concept of rentier paradigm and its impact on the mechanism of selection, variation and self replication and then show how this paradigm leads to a bifocal innovation system in which a dynamic and integrated sub-system of strategic dual use innovation system juxtaposes with a fragmented and inactive one in the civilian sector. This paper concludes that the persistent bifocality of the innovation system causes vicious cycles, which create the phenomena of "lock-in" and transition system failures and sustains the underdevelopment of the economy.

Keywords: Path Dependency, Iinstitutions, Rentier Paradigm, Iran, Bifocality of Innovation System, Vicious Cycle, System Failures, Lock-in.

^{*} tamiremadi@yahoo.com

سیاست علم و فناوری

مدارهای توسعهنیافتگی و تاثیر آنها بر نظام ملی نوآوری در ایران

طاهره ميرعمادي*

استادیار، موسسه مطالعات و تحقیقات فناوری، سازمان پژوهش های علمی و صنعتی ایران

چکیدہ

مسیر توسعه فناوری در ایران در بستر جامعه رانتمحور این کشور شکل گرفته است. این مقاله میکوشد ضمن شرح مفهوم پارادایم جامعه رانتمحور، نشان دهد که چگونه نهادهای بومی بازار، سلسله مراتب و همکاری تحت تاثیر این پارادایم، فرآیندهای انتخاب، تکثیر و بازتولید نوآوری در ایران را تحت تاثیر قرار داده و در ظهور یک نظام ملی نوآوری دوکانونه سهم داشتهاند؛ نظامی که در درون خود یک کانون پویا در بخش صنایع راهبردی با مصرف دوگانه و یک کانون ایستا در بخش صنایع غیر استراتژیک دارد. مقاله در پایان نتیجه میگیرد که تداوم دو کانونه بودن نظام ملی نوآوری در ایران سلستهی گذار و قفل شدگی نسبی بنگاهها در کانون دوم انجامیده و به شکل مدارهای توسعه نیافتگی خود را بازتولید میکند.

کلیدواژهها: وابستگی به مسیر، نهادها، پارادایم رانتمحور، ایران، دوکانونه بودن نظام نوآوری، مدارهای توسعه نیافتگی، شکستهای سیستمی، قفلشدگی

۱ – مقدمه **

مطالعات مرتبط با نظام نوآوری در ایران که در یک دهه اخیر همگام با مطالعات مشابه در سطح بینالمللی رواج یافته است، اگرچه موفق شده از متدهای روش شناختی کمی و آماری به نحو احسن استفاده ببرد، اما کمتر توانسته با استفاده از رویکردهای نهادگرایانه، ساختارگرایانه و اتخاذ روش های کیفی، تاثیر نهادهای بومی را در ساختن بستری که درآن رفتار نوآوری (فناورانه یا اجتماعی) در ایران شکل می گیرد، نشان بدهد. به این ترتیب، با وجود آنکه نگرش نظام ملی نوآوری در سطح جهان، همواره یکی از گرایشات اصلی مطالعات اقتصاد تکامل گرا با رویکردهای روش شناختی کیفی و تفهمی نیاقی می گردد [۱] در ایران این گونه مطالعات غالبا

ملهم از رویکردهای علوم دقیقه و با استفاده از روشهای کمی میباشد. در نتیجه، این بخش از ادبیات، با وجود دستاوردهای علمی قابل توجه در توضیح خصوصیات مشترک نظام نوآوری ایران با دیگر جوامع، کمتر قادر بوده در برگیرنده ویژگیهای خاص جامعه ایران باشد و نیازهای جامعه را در نقد سیاستهای نوآوری جاری و تجویز سیاستهای جدید در نظر بگیرد.

نکته پر اهمیت دیگر آن است که در بخش عمده این گونه مطالعات، بیش از حد به نقش دولت به عنوان عامل توزیع منابع توجه می گردد، درحالی که اهمیت بهبود کار کرد مهمترین نهاد اساسی نظام نو آوری، یعنی "بازار" و همچنین محیط بین المللی نادیده انگاشته می شود. گویی فرض شده است که دولت ها کار گزارانی با ظرفیت نامحدود هستند که تنها هدف برنامه های آنها به حداکثر رساندن رفاه اجتماعی است و در این راستا، همکاری و هماهنگی اقشار اجتماعی داخلی و محیط جهانی در به ثمر رسانیدن این برنامه ها ارزش چندانی ندارد.

tamiremadi@yahoo.com *

^{**} اصطلاح "مدارهای توسعه نیافتگی" مترادف با دورهای باطل توسعه اقتصادی بر گرفته از اندیشههای گرانقدر مرحوم دکتر حسین عظیمی اقتصاددان نهادگرایی ایرانی است، انتخاب عنوان این مقاله جهت ارج نهادن به دستاوردهای علمی ایشان انتخاب شده، هر چند که مسئولیت نظریه مطرح شده در این مقاله و کذب و صحت آن تماما بر عهده نویسنده است. 1- appreciative

بخش بعدی در مروری بر ادبیات شکستهای نهادی در ایران، توضیح داده می شود که با وجود تحلیل درست شواهد این شکست، این ادبیات در تجویز سیاستها، دچار محدودیت چشمانداز می باشد. در ادامه، مقاله به ارائه نحصوصیات جامعه رانتیر و تاثیرات سهگانه آن بر نظام نوآوری پرداخته و نشان می دهد که در نتیجه آثار متعارض این تاثیرات در شرایط فعلی، نظام ملی نوآوری دارای دو کانون نوآوری متفاوت است که در یکی از آنان نشانههای متوعی از شکستهای سیستمی، دیده می شود. مقاله در پایان نتیجه می گیرد که پدیده "شکستهای سیستمی" موضوع پیچیدهای است که درک درست از آن و تجویزات سیاستی برای ترمیم آن باید با شناخت مسیر توسعه فناوری در کشور انجام گیرد.

۲- چارچوب نظری عمومی و مفاهیم اصلی ۲-۱ نهادها و نظام ملی نوآوری

نظام نوآوری یک نوع نظام اجتماعی است زیرا نوآوری در یک بستر اجتماعی شکل می گیرد [۳]. از آنجا که نهادها قواعد بازی تعاملات اجتماعی را تعیین میکنند؛ شناخت آنان برای شناخت پویایی نظام نوآوری حیاتی است [۴و۵]. در واقع، أنها با تسلط بر فرآيند ادراكي افراد جامعه و تنظيم فرآیند یادگیری و نایادگیری (فراموشی) جمعی از طریق عادات و آداب و آیینهای فرهنگی هر جامعه، نوع و کیفیت رفتار فراگیریو نوآوری را به جامعه دیکته میکنند [۳، ۶و۷]. با توجه به انفکاک دو رویکرد (گسترده و محدود) در مطالعات نظام نوآوری [۸]، یکی از نشانههای تمایز بین این دو، تفاوت رویکرد آنها به مقوله نهادها است. در رویکرد محدود، تنها سازمانها^ع، اعم از رسمی و غیر رسمی و بعضی از نهادهای قانونی مانند قوانین حمایت از مالکیت فکری مورد بررسی قرار میگیرند، در حالی که در رویکرد گسترده، طیف متنوعی از نهادها اعم از نهادهای حقوقی، اجتماعی و اقتصادی و ... مشمول دامنه این گونه مطالعات هستند. روشن است که تحقیقاتی که به ساختارهای نهادی جامعه توجه کافی به گمان نویسنده، آنچه را که از ابتدا می توان به عنوان یکی از علل احتمالی این آسیب در مطالعات نظام نوآوری در ایران تشخیص داد، فقدان پیوند بین این گونه مطالعات با ادبیات توسعه و تاریخ توسعه اقتصادی ایران است. این درحالی است که واضعان نگرش نظام ملی نوآوری، پیوند فکری بین نگرش نظام ملی نوآوری و آغازگران راه مطالعات توسعه مانند گونار میردال و هیرشمن [۲] را به وضوح خاطر نشان نموده و نقش نظریه "توانمندیها" از آمارتیا سن ، اقتصاددان معاصر هندی در مطالعات نوآوری در کشورهای درحال

توسعه را پر اهمیت و قابل توجه دانستهاند [۱]. خوشبختانه مطالعات جامعهشناختی و اقتصادی توسعه در ایران، سنتی بسیار قدیمی و غنی دارد و میتواند بهعنوان مبنایی شایسته برای پژوهشهای نهادگرایانه و ساختارگرایانه در چارچوب نگرش نظام ملی نوآوری مورد استفاده قرار گیرد. مقاله حاضر در راستای این هدف، کوشش میکند یک چارچوب نظری یا خرده نظریه از منظر نظام ملی نوآوری ارائه دهد که در آن مسیر توسعه فناوری در ایران با توجه به سنت بومی اقتصاد توسعه بازشناسایی شود. در این چارچوب، از مفهوم جامعه رانتمحور ً، بهعنوان مفهوم مورد وفاق اقتصاددانان توسعه در ایران استفاده شده و تاثیر آن بر فرآیندهای انتخاب، تکثیر و بازتولید[°] از طریق سه نهاد اصلی یعنی بازار، ساختار قدرت و همکاری مطالعه گردیده است. در پایان نتیجه گیری شده است که پدیده دوکانونه بودن نظام نوآوری و قفلشدگی نسبی بخش تولید در بخشی از نظام نوآوری ایران، ناشی از یک بستر تاریخی است و تبیین توانمندیها و شکستهای سیستمی آن منوط به شناسایی تاثیرات نهادهای بومی جامعه رانتمحور بر نظام نوآوری این كشور مي باشد.

پس از این مقدمه، نخست به بررسی رابطه مفاهیم کلیدی مانند لایههای نهادی، نظام ملی نوآوری، شکستهای سیستمی و سیاستهای تجویزی مرتبط پرداخته میشود. در

¹⁻ Myrdal

²⁻ Hirschman

³⁻ Amartya Sen

⁴⁻ Rentier Society

⁵⁻ Selection, Variety, self replication

⁶⁻ Organizations

نداشته و تنها در چارچوب تعریف محدود از نظام ملی نوآوری میگنجند، قادر به مطالعه نظام نوآوری در کشور در حال توسعهای مانند ایران نیستند [۹] (جدول۱).

جدول ۱) تعامل بین عناصر رسمی و غیر رسمی نظام ملی نوآوری در دو نگرش گسترده و محدود [۱]

	-	
نگرش گسترده	نگرش محدود	ماهيت
سازمانهای علوم و	سازمان،های حامی	رسمى
فناوری و شبکهها و	نوآوری و نهاد و	
نهادهای رسمی	شبکههای رسمی	
نهادهای غیر رسمی که	سازمان،های علم و	غيررسمي
بر نوآوری و شبکههای	فناوري غيررسمي	
غیر رسمی تاثیر گذارند		
(مانند ارزشهای اجتماعی		
و فرهنگی)		

نهادها بهصورت یک بستر چند لایه، رفتار نوآورانه را در نظام ملی نوآوری تحت تاثیر قرار میدهند. در لایههای بالایی و نزدیک به محیط بنگاه لایههای رسمی یا صوری قراردارند. اما هر چقدر که به لایههای زیرین نهادی نزدیکتر میشویم، با نهادهای غیر رسمی مواجه میگردیم. ممکن است بین این

منبع	ماهیت نهاد	نوع غالب	نام	مرتبه لايه
[۱۰]	روتینهای عملیاتی خاص بنگاه در قالب انباشت دانش صریح و ضمنی، قواعد	صورى	روتین،ای بنگاهی	لايه اول
	بنگاهی مدیریت ریسک و ایمنی خاص در بنگاه و تاثیر آن در پذیرش نوآوری	رسمي و		
	و يا عدم آن	قراردادي		
[٣]	استانداردهای فنی و قواعد مرتبط با ایمنی و بهداشت کار که مستقیما بر تولید و	رسمى	روتینهای بخشی	لايه دوم
	نوآورى تاثير مىگذارند		و صنعتی	
[٣]	قواعد و قوانین زیربنایی مانند قوانین حقوق مالکیت فکری، اشتغال، قوانین ثبت	صورى-	قوانين و مقررات	لايه سوم
	شرکتها و موافقتهای اصولی	رسمى	مدون در سطح ملي	
[٣]	سیاستگذاریهای عمومی و برنامههای توسعه که به صورت مستقیم و	صورى-	راهبري نظام	لايه
	غیرمستقیم بر حوزه نوآوری تاثیر گذارند	رسمى		چهارم
[^]	نهادهای اقتصادی: مالکیت، سازوکار بازار، قواعد رقابتی، جایگاه انحصارات،	غير رسمي	نهادهای نرم در	لايه پنجم
	ورود و خروج بنگاهها از بازار رقابت		سطح ملی	
[۱۱و۱۲]	فرهنگ سیاسی: دولت و جامعه، میزان اجتماعپذیری افراد، اطاعت از قانون،	غیر رسمی و	نهادهای نرم در	لايه ششم
	قانونگریزی و همکاریهای بینالمللی	ضمنى	سطح ملی	
[۱۳و۱۴]	ارزشهای فرهنگی- اجتماعی، نهادهای مرتبط با یادگیری و فراموشی،	غير رسمي-	نهادهای نرم در	لايه هفتم
	چشمانداز آینده، فرهنگ کار تیمی و تعامل برای یادگیری و فراموشی	ضمنى	سطح ملی	

جدول ۲) لایهبندی نهادها به ترتیب نزدیکی به فعالیتهای بنگاه

لایه تعارضاتی نیز وجود داشته باشد و نمی توان انتظار داشت که همه این لایه ها در هماهنگی کامل با یکدیگر باشند. در واقع یکی از فرصت هایی که جامعه طی آن امکان یادگیری نهادی را می یابد، زمانی است که بین لایه های مختلف، تعارض و تفاوت مشاهده می شود. در جدول ۲ نهادها به ترتیب نزدیکی به فعالیت بنگاه ها در بطن نظام نو آوری لایه بندی شده اند. همچنین سعی شده نوع غالب نهاد نیز معرفی شود.

۲-۲ ارتباط شکستهای سیستم و نهادهای محیطی

با توجه به کارکرد نهاد در سیستم، تاثیراتی که در صورت ضعف یا فقدان نهاد بر سیستم حادث می شود می تواند دو جنبه مستقیم یا غیر مستقیم داشته باشد: نخست تاثیرات مستقیم مانند عدم وجود قوانین و مقررات حقوق مالکیت فکری و دوم تاثیراتی که بر مجموعه عوامل دیگر در سیستم فکری و دوم تاثیراتی که بر مجموعه عوامل دیگر در سیستم می گذارند و بطور غیرمستقیم باعث شکستهای سیستمی می گردند. در این بخش سعی شده که با توجه به ادبیات شکست سیستم [10]، روابط مستقیم و غیر مستقیم بین نهادها و شکستهای سیستمی را در سیستمهای نوآوری ره گیری شوند.

ولتویس به معرفی انواع مختلف شکستهای سیستم (زیربنایی، نهادهای سخت، نهادهای نرم، شبکههای قوی، شبکههای ضعیف، توانمندی، گذار و قفل شدگی) پرداخته است و در مورد دو نوع آخری از شکستها، شکست گذار را قادر نبودن شرکتها در انطباق خود با توسعههای جدید فناوری تعبیر میکند. همچنین شکست قفل شدگی یا وابسته به مسیر را به این معنا میداند که (راهبری) نظامهای اجتماعی نمی توانند خودرا با پارادایمهای نوین فناوری انطباق دهند.

اما بخش دیگری از این ادبیات با تحلیل ارتباطات و تعامل این شکستها با یکدیگر، تصویر روشنتری از چگونگی تاثیرگذاری مستقیم و غیر مستقیم عوامل متعدد و شکستهای سیستم بر یکدیگر و تکوین مرکب شکستهای سیستمی ارائه میدهد؛ از جمله رید [18] با ارائه مقوله شکست چارچوب⁷ به شکست سیستم در کلی ترین سطح خود اشاره میکند. وی معتقد است شکست سیستم یا شکست راهبری زمانی است که نظام نوآوری حتی با وجود کانونهای موفق در درون سیستم، در کلیت خود بهصورت موفق عمل نمی کند. همچنین تام [۱۸] برداشت نوینی از پدیده قفلشدگی مطروحه از سوی اسمیت [۱۷] را ارائه میدهد که بر اساس آن، همانطور که امکان قفل شدگی شرکتها و یا صنایع و بخشهای صنعتی در چارچوب یک فناوری وجود دارد، یک نظام اقتصادی- اجتماعی هم می تواند در قالب یک فناوری قفل شود. وی می گوید "برای باز شدن قفل شدگی یک نظام اقتصادی - اجتماعی به احتمال بسیار زیاد نمی توان تنها به سیاست گذاری به معنای معمول آن دست زد و باید در چشمانداز وسیعتر به نهادهای محیطی آن نظر انداخت".

مقاله حاضر نیز با قبول رویکرد کلگرای رید و تام کوشش میکند تاثیرات ناشی از ضعف یا فقدان نهادهای محیطی را که بر اساس جدول ۲ در لایههای تحتانی بستر نظام نوآوری قرار دارند، در بوجود آمدن شکستهای بخشی⁶ نظام نوآوری

در ایران بررسی کند. با این حال، با توجه به در حال توسعه بودن بافت تولید و اهمیت موازی فراگیری و نوآوری درآن، تعریف جدیدی از قفل شدگی بنگاه یا سیستم ارائه می شود که با اتکا به سه مرحله تولید تجربی و تولید انطباقی، تولید نوآوری سانجایا لال [۱۹] تبیین شده است. به عبارت دیگر قفل شدگی در اینجا به معنای عدم تمایل بنگاه، بخش، صنعت و یا سیستم نوآوری به ارتقای ظرفیت سازی توانمندی های خود و رسیدن به مرحله تولید نوآوری خواهد بود.

در این رابطه جدول ۳ ارائه می شود، تا ارتباط بین لایهبندی نهادها، تاثیر آنها بر شکستهای سیستم و تجویزات سیاستی مرتبط شناخته گردد. همانطور که مشاهده می شود. دو ستون در این جدول از نظر مقاله حاضر از اهمیت بسیار برخوردارند. اول ستونی که تجویزات سیاستی مرتبط با هر لایه را معرفی می کند و سپس ستونی که الزامات اثربخشی این سیاستها را بر می شمارد و نشان می دهد که اثر بخشی تجویزات سیاستی منوط به حضور تعدادی از عوامل و فرآیندهای پشتیبانی کننده هستند.

۳- مروری بر ادبیات شکستهای نهادی در نظام نوآوری در ایران

یکی از گرایشات جدیدی که هماکنون در ادبیات نظام ملی نوآوری در ایران مشاهده میشود، مطالعاتی است که بر پایه وجود شکستهای نهادی در سیستم انجام شده است. در مطالعه حاجی حسینی و دیگران [۲۱] نشان داده شده که رویکرد غالب در سیستم نوآوری در ایران، خطی بوده و سبک حکمرانی (راهبری) نیز عمدتا دستوری است. در مطالعه دیگری توسط منطقی و دیگران [۲۲]، تشریح شده است که نظام ملی نوآوری در سطح راهبری با چالشها و شکستهای متعددی روبرو است که همین امر مانع اثربخشی سیستم سیاستگذاری نوآوری در ایران می گردد. در مطالعه خداداد حسینی و دیگران [۲۳] نیز آسیبشناسی نظام ملی نوآوری، در وجود اریب عرضه محور و عدم توجه کافی به

¹⁻ Woolthuis

²⁻ Reid3- framework failure

⁴⁻ Smith

⁵⁻ sectoral

با تطبیق جدول ۴ با ۳، متوجه میگردیم که آن بخش از ادبیات نوآوری در ایران که متوجه مقوله شکستهای نهادی در نظام نوآوری در لایه چهارم (راهبری و سیاستگذاری) بودهاند، تجویزات سیاستی خود را بدون در نظر گرفتن یک نگاه جامع و کلی نسبت به الزامات اساسی چنین تجویزاتی یعنی تحول اساسی در سه عامل بازار، ساختار قدرت و

همکاری اجتماعی بهعنوان سه رکن اصلی لایههای نهادی اقتصادی، سیاسی و اجتماعی ارائه نمودهاند. روشن است که چنین تجویزاتی به تنهایی بدون فراهم آمدن زمینه تحولات اساسی در سطوح تحتانی و زیر بنایی نظام ملی نوآوری به لحاظ منطقی ازاستحکام نسبتا محدودی برخورداراست.

مرتبه لايه	تاثیر در شکستهای سیستم	سازوکارها و تجویزات سیاستی	به شرط حضور نهادهای	تاثیرگذاری بر
		برای ترمیم شکست	زيربنايي	لايەھاي ديگر
لايه اول	شکست گذار	تغییر روتینها با استفاده از تقلید از	وجود سازوكارهاي رقابتي بازار	
		الگوهای منتخب در بازار	[\.]	
لايه دوم	شکست نهادهای سخت (مقررات و	تدوین مقررات و آییننامه و	وجود فرآيند يادگيري سياستي	لايه اول
	آئين نامەھا)	استانداردها		
لايه سوم	شکست نهادهای سخت (قوانین	پیشنهادات تقنینی	وجود فرآيند يادگيري سياستي	لايه دوم و اول
	مدون)			
لايه چهارم	شكست قفلشدگی سیستم یا شكست	فرآیندهای متناوب یادگیری سیاستی از	وجود بازار رقابت أميز، ساختار	لايه سوم، دوم و اول
	وابستگی مسیر	طریق روندهای پایش و تجدید نظر در	متعادل قدرت سیاسی و انسجام	
		برنامهها وسياستهاي قبلي	اجتماعي	
لايه پنجم	شکست نهادهای نرم در حوزه روابط	خلق و نوآوری و یادگیری نهادی	ورود جامعه به فرآيند گذار	NI 1 NI
	اقتصادى		[٢٠]	همه لایههای بالادست
لايه ششم	شکست نهادهای نرم در حوزه روابط	خلق و نوآوری و یادگیری نهادی	ورود جامعه به فرآيند گذار	همه لایههای بالادست
	سیاسی و بینالملل		[٢٠]	
لايه هفتم	شکست نهادهای نرم در حوزه روابط	روشنگری معرفتی، آموزش های	انسجام اجتماعی، انفکاک	كليت اجتماع
	اجتماعی و فرهنگی	ادراکی، نقد سنت و تجدد	ساختاری و بوجود آمدن	
			نهادهای ملی بازار و دولت[۱۳]	

جدول ۳) ارتباط بین لایهبندی نهادها، شکست آنها و تجویزات سیاستی مرتبط با آنها

جدول ۴) بخشی از ادبیات شکستهای نهادی در نظام نوآوری ایران و تجویزات سیاستی آنها

		-		
منبع	مرتبه لايه	روش تحقیق و گردآوری دادهها	شکست نهادی	اهم تجويزات سياستي
	نهادی			
حاجی حسینی و	چهارم	توصیفی و پیمایشی با	تعيين اولويتها طراحي و	طراحی مجدد ساختار سیاستگذاری
دیگران [۲۱]		ابزار پرسشنامه، مصاحبه و برگزاری هماندیشی	پیادہسازی برنامہھا	با حذف نهادهای اضافی و ترکیب
				نهادهای موازی
منطقی و دیگران	چهارم	تهیه چارچوبی مقدماتی بر اساس ابعاد	سیستم سیاستگذاری	
[77]		ناکارآمدی سیستمی از طریق مطالعه ادبیات	نوآوری (نهاد، عوامل و	
		مرتبط و سپس کاربرد روش دلفی	منابع)	
خداداد حسینی و	چھارم	روش مطالعه مقایسه موردی بین الگوی نظری	برنامەريزى و	۱- خلق، طراحی مجدد یا حذف
دیگران [۲۳]		و الگوی مبتنی بر تجربه است که از طریق	سیاست گذاری	سازمانهای جدید
		کدگذاری، دستهبندی وتحلیل دادههای کیفی		۲– قوانین جدید
		بدست می آید.		۳- برقراری روابط و تعاملات جدید

۱_ تجویز سیاستی برای لایههای اولیه، سیاستهای بنگاهی و پس از آن بخشی است. از لایه چهارم به بعد در سطح ملی مطرح میشود.

4- Super Institution

دیگری از جوامع توسعهمدار را با عناوین دولتهای رقابتی،

دولتهای توسعهای و دولتهای انعطافپذیر در جوامع

در مورد ایران، ادبیات توسعه در ایران حاکی از این واقعیت است که محققین اقتصادی بر رانتمحور بودن اقتصاد ایران

اتفاق نظر دارند [٢٨] با این حال، علیرغم این اتفاق نظر، به

غیر از برخی استثناها [۲۹]، تاکنون کوششی در سطح نظری در رابطه با درک تاثیر این خصلت غالب یا ابر نهاد اجتماعی-

اقتصادی و سیاسی جامعه ایران بر نظام نوآوری انجام نشده

است. مقاله حاضر در جهت جوابگویی به این نیاز، سعی

میکند چگونگی تاثیرگذاری ابر نهاد جامعه رانتمحور بر

در چارچوب این مقاله و با تکیه بر اجماع بین متخصصان

مسائل توسعه ايران، پيش فرض ما اين است كه بخش غالب مجموعه نهادهایی که نظام اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و ...

در جامعه ایران را می سازند، کدهای رفتاری کارگزاران

شرکتها و سازمانهای اقتصادی و مدیریتی کشور را شکل

میدهند، حدود روابط بین آنان را تعیین میکنند و از همه

مهمتر افق فرهنگی مصدر تصمیمگیران اقتصادی و فناوری را

تشکیل میدهند، تحت پوشش یک نهاد بزرگتر یا ابر نهاد^{*}

اجتماعی قرار دارند که توزیع یا کسب رانت نفتی، محور آن

است. طبعا بخشی از این نهادها، نهادهای رسمی مانند قوانین

و سیاستهای مدون و بخشی دیگر نهادهای غیررسمی مانند

عادات و روتینها است. بهدلیل تاثیرات این نهاد از نظر

عینیت و ذهنیت در تصمیمگیری کارگزاران اقتصادی و

سیاستگذاری (لایههای چهارم، پنجم و ششم در جدول ۳)،

ما از آن بهعنوان یک پارادایم یاد کرده و آنرا لایه اصلی بستر

نهادی و یا مسیری میدانیم که حوزه تولید و نوآوری و به

تبع آن، فرآیند ظرفیتسازی توسعه صنعتی و فناوری در ایران

در آن ریشه دوانده است. به نظر میرسد که در چارچوب

همین پارادایم است که مدارهای توسعهنیافتگی اقتصادی در

ايران شكل يافته و موجب شده بخش عمدهاي از

شکستهای سیستمی بهوسیله سازوکارهای خودکار بازار و

رفتار سازمانهای فعال در نظام نوآوری را تبیین نماید.

نوظهور جهان سوم مطرح ميكنند [٢٧].

در همين رابطه، شولين گو و لاندوال به جامعيت نگرش کشور چین نسبت به تغییرات اجتماعی در این کشور اشاره میکنند و راهاندازی فرآیند "گذار'" (یک سری تحولات اساسی در نهادهای اجتماعی-اقتصادی و سیاسی کشور در سطح کلان به رهبری تنگ شیاپنگ از ۱۹۷۸) را مبنای اساسی موفقیت این کشور در تحولات نظام نوآوری میبینند. به نظر آنان، اکثریت کشورهای آسیایی از جمله تایلند، با وجود اهتمام به تغییرات سیاستی در سطح ملی، از آنجا که نتوانستهاند همچون چین، سیر تحولات را به لایههای تحتانی بستر نهادی جامعه تسری دهند، پس از مدتی به ناچار با توقف روند تحول نظام نوآوري خود روبرو شدهاند [۲۰].

۳-۱ جستجو جهت عوامل ساختاری شکستهای نهادی

نظام نوآوری در ایران نظامهای نوآوری، در بطن و بستر نظامهای سرمایهداری بوجود آمدهاند [۲۴]. نظام سرمایهداری تحت تاثیر ماهیت و چینش نهادی ٔ بومی دارای تنوع اشکال و تفاوت در پویایی بوده است که معروفترین نوع آن سرمایهداری بازار آزاد و دولت است. این نوع از سرمایهداری نقطه آغازین طیفی را تشکیل میدهد که گونههای مختلف سرمایهداری با درجات متنوع میزان برنامهریزی و هماهنگی و ارتباطات خاص بین دولت و جامعه از نظر نوع توليد و درآمد ملي و شكل حکمرانی در آن قرار دارد [۲۵]. در ادبیات تطبیقی نظامهای اقتصادی اینطور استدلال شده که گونههای متفاوت سرمایهداری، دارای ظرفیتهای متفاوت نوآوری و فراگیری و شکستهای خاص سیستمی هستند. بر اساس این مطالعات، سرمایهداری با بازار رقابتی کامل ظرفیت بیشتری برای نوآوریهای رادیکال دارد و بر عکس سرمایهداری با درجاتی از هماهنگی و برنامهریزی، قالب مناسبی برای نوآوریهای تدریجی و انباشتی است [۲۶]. مطالعاتی که در کشورهای در حال توسعه، در رابطه با نوع نظامهای حکمرانی توسعهمدار و نقش دستگاه سیاستگذاری عمومی در کشورهای جنوب شرق آسیا و جوامع لاتین انجام شده است، گویای تفاوت ظرفیتهای نوآوری بر حسب نوع نهادهای بومی در نظام اقتصاد- توليدي آنها است. در سالهاي اخير، محققان انواع

۳۔ تصادفی نیست که اصولا تز جامعه رانتیر برای اولین بار توسط یک محقق ایرانی دکتر حسین مهدوی در سال ۱۹۷۰ درجریان مطالعه اقتصاد ایران به دنیا ارائه شده است. نگاه کنید به مرجع [۲۸].

¹⁻ Transition

²⁻ Institutional setting

یا اقدامات سیاستی صرف و برنامهریزی مرتبط با آنها تصحیح نگردد. اما قبل ازاینکه به تاثیرات پارادایم رانتیر در سازوکارهای توسعه فناوری برسیم، برخی از اصول مورد اجماع صاحبنظران در ادبیات جوامع رانتیر را مرور میکنیم [۳۰و۳۱]: در ادبیات پیشگام نظریات اقتصادی، شومپیتر برای اولین بار

از رانت ناشی از انحصار نوآوری سخن به میان آورد، اما صرف نظر از این نوع رانت که مختص اقتصادهای سرمایهداری صنعتی است و با هدف سودجویی کسب می شود، رانتهای دیگری وجود دارد که بر برخورداری از یک موقعیت انحصاری در جهت اثرگذاری در قیمت کالا و یا خدمات مبتنی است. این نوع از رانتها طبعا در تخالف و تضاد با امر رقابت و نوآوری فناورانه است. مهمترین تفاوت بین کنش رانتجویی و سودجویی آن است که سودجویی، با هدف خلق ثروت و در نتیجه تعامل تولیدی بین کار و سرمایه است. اما هدف از رانتجویی، استفاده از مواهب طبيعي مانند منابع معدني يا كشاورزي يا موقعيتهاي انحصاری در بازار و روابط اختصاصی با مراکز قدرت است. بنابراین اساس کنش رانتجویی، اثرگذاری در چرخه توزیع ثروت است و نه خلق ثروت. از این جهت قاعده بازی شکل دهنده به رفتار بازیگران رانت جو، همواره بر مبنای منطق بازی جمع جبری صفر و نه برد- برد ترسیم میگردد. در سطح بینالمللی نیز کنش بازیگران بر اساس همین منطق به تمایل نسبی آنان به ایجاد وتداوم تنش ونه آرامش تعبیر میشود. همچنین اساس پویایی اقتصادی در جامعه منفعت طلب و سودجو، به مخاطره انداختن سرمایه فعلی با حمایت از نوآوری به جهت کسب سود بیشتر در آینده است و بنابراین تلاطمات بازار و نوسانات بلندمدت اقتصادی در جامعه سودجو، بر اساس بادهای تخریبسازنده انقلابات فناوری شکل میگیرد. در حالیکه نوسانات اقتصادی در جامعه رانتجو بر اساس نوسانات قیمتگذاریهای جهانی و به تبع آن، تحولات کوتاه مدت سیاستگذاریهای عمومی دولتی است. در جدول ۵، تمایزات بین دو جامعه سودجو و رانتجو بهطور خلاصه آورده شده است.

۳–۲ تاثیرات سهگانه پارادایم اجتماعی – فنی رانتیر و مدارهای توسعهنیافتگی در ایران

در آثار کلاسیک اقتصاد رانتیر، یکی از شاخصهای اصلی تشخیص جامعه رانتیر، سهم درآمدهای نفت در بودجه دولتی است. تقریبا اکثر محققین مرز ۴۰ درصد را نقطه تمایز بین کشورهای با اقتصاد رانتیر با دیگر اقتصادها دانستهاند. جامعه ایران در دهه ۱۳۵۰شمسی، به چارچوب یک جامعه رانتیر پا گذاشت و سال ۱۳۵۳ که درآمدهای نفتی ایران به حدود نود درصد رسید، به یک جامعه رانتیر تمام عیار تبدیل شد⁷.

در مطالعه اولیه، به نظر میرسد که بتوان تاثیرات این ابر نهاد را در سه لایه بر نهادهای خاص جامعه ایران و در نتیجه نظام نوآوری چنین ردیابی کرد:

۱- نهادهایی که بر تعاملات اقتصادی و سازوکار بازار موثرند: اولین و شاید مهمترین انعکاس رانت نفتی بر تعاملات اقتصادی ایران، در سیاست های کلان اقتصادی اتفاق افتاده که نتیجه آن، ارزش بالای ارز ملی به نسبت ارزهای خارجی است و مهمترین تاثیر آن، پایین بودن قیمت کالاهای وارداتی در مقابل تولیدات داخلی (بیماری هلندی) میباشد. این عامل در کنار مجموعه عوامل دیگر باعث تخصیص غیر بهينه منابع اقتصادى كشور به علت غير تعادلي بودن قيمت عوامل توليد مي گردد. غير تعادلي بودن قيمت عوامل توليد خود باعث ایجاد رانت در ابعاد بسیار بزرگ در جامعه از طریق ایجاد چندگانگی در بازار رسمی و غیر رسمی شده و اقتصاد توزیعی و دلالی را پر رونق میسازد. در همین حال این بیماری اقتصادی، موجب غیر موثر بودن سرمایه گذاریها، افزایش مداوم سهم سرمایه به کار، مشکل ساختاری بیکاری، کاهش مداوم و طولانی بازدهی کل عوامل تولید (جدول ۶) و افزایش نرخ تورم در اقتصاد تولید می گردد [۳۲].

۳- این رقم در سال ۱۳۶۵، بیست و پنج درصد، در سال ۶۹، شصت درصد و در سال ۳۷، هفتاد و دو در سال ۳۷، شصت درصد و در سال ۳۷، افزایش درآمد نفتی ایران، مرتبا سهم درآمد نفت در کل درآمد دولتی کمتر شده و سهم مایات افزایش یافته است. به طوری که در سال ۱۳۸۵–۱۳۸۶ سال آخری که آمار در اختیار می می باشد، سهم مایات افزایش یافته است. به طوری که در سال ۱۳۸۵–۱۳۸۶ سال آخری که آمار در اختیار می می باشد، سهم مایات افزایش یافته است. به طوری که در سال ۱۳۸۵–۱۳۸۶ سال آخری که آمار در اختیار می باشد، سهم مایات افزایش یافته است. به طوری که در سال ۱۳۸۵–۱۳۸۶ سال آخری که آمار در اختیار در آمدهای نفتی است و همچنین آهنگ رشد سایر در آمدهای نفتی است و همچنین آهنگ رشد سایر این امر اید در تعییر سرفصل های مایاتی یافت زیرا بعضی از اقلام که پیش از این جزو درآمدهای نفتی به در مایات بر عملکرد شرکت ملی نفت) در آمدهای نفتی به حساب می آمده است (همچون مالیات بر عملکرد شرکت ملی نفت) در آمدهای در مورد رشد عامل سایر درآمدها هم در مایات بر عملکرد شرکت ملی نفت) می درآمدهای نفتی این امر می در خش مالیاتها مدسب می شود. این امر در مدور در شد عامل سایر درآمدها هم در مده در مدور در شد عامل سایر درآمدها مدسب محساب می آمده است (ا سایه ۱۳۵۰ جزو سایات بر عملکرد شرکت ملی محسوب می شود. این امر در مدورد رشد عامل سایر درآمدها هم صادق است زیرا سود سایم ۱۳۵۰ جزو سایر در شرکت ملی نفت) مرادق است زیرا سود سهام شرکت نفت از سالهای ۱۳۸۴ جزو سایر درآمدها محسوب می شود.

¹⁻ Rent seeking

²⁻ Profit Seeking

سودجو	رانتجو	تمايز			
توليد ارزش نوين	توزيع ارزش از قبل موجود	نوع خلق ثروت			
فرآيند توليدي	فرايند توزيعي	مدل ارتباطات اجتماعی			
تامین درآمد دولت از م	تامین درآمد دولت از طریق رانت انحصاری ⁽ (دولت تحصیلدار)	ماهيت درآمد دولت			
مه دولت پاسخگوی تصم	دولت توزیعکننده رانت به جامعه (جامعه مشتری ٔ دولت)	نقش دولت نسبت به جامعه			
درآمد دولت بخشي از	تولید ناخالص ملی وابسته به درآمد دولتی است.	نسبت بین درآمد دولت و			
		توليد ناخالص ملي			
هرچقدر که توسعه اقتع	توسعه اقتصادی نقش کم رنگی در درآمد دولتی دارد	اهمیت توسعه اقتصادی در			
بالاتر مىرود		درآمدهای دولتی			
روابط مدون و معين بر	روابط ضمنی و نامعین –نهادهای غیرصوری و نانوشته	زيرساختهاي حقوقي			
بخش دولتى- عمومى	بخش دولتی و شبه دولتی در کنار بخش خصوصی ضعیف	بخش دولتي- خصوصي			
م بخش تولید مساوی یا	بخش توزيع بزرگتر از بخش توليد	رابطه بخش تولید بر توزیع			
ت بلند مدت	کو تاہ مدت	افق تصمیمگیری و انتظارات			
		درآمدي			
برد– برد	جمع جبری صفر	قواعد بازي			
آرامش بیش از تنش	تنش بیش از آرامش	روابط بينالمللي			

جدول ۵) مقایسه بین نهادهای جامعه سودجو و رانتجو (گردآوری شده توسط نگارنده)

جدول ۴) بر آورد تاثیر نهادهای تولید و بازدهی کل عوامل تولید در رشد اقتصادی (در دوره ۱۳۸۷–۱۳۸۹) [۳۳]

بازدهی کل عوامل تولید	ستانده	سرمايه فيزيكي	نیروی کار	
-	١	•/۶	٠/۴	ضريب براَورده شده (۱)
-	۲/۴	۵/۴	۲/۸	متوسط رشد در دوره (۲)
_1/٩۶	۲/۴	۲۸۸۲	۱/۱۲	(1) × (1)

۲- نهادهایی که ۲ بر تعاملات نظام اجتماعی و رابطه دولت با جامعه یعنی سلسله مراتب قدرت موثرند: دومین تاثیر که در پی تاثیر اول رخ مینماید، اثرات اجتماعی درآمد نفت است که به شکل گیری یک رابطه ویژه و یک طرفه دولت – جامعه رانتیر کمک میکند. در این مرحله رانت نفتی لایه ششم جدول ۳ را تحت تاثیر خود قرار میدهد و باعث تداوم آثار منفی جریان اول میگردد. در این نوع رابطه، دولت بهعنوان یک تحصیل دار، به توزیع رانت در جامعه می پردازد. در نتیجه دولت از نظر اقتصادی به درآمدحاصل از جامعه وابسته نیست بلکه درست برعکس، جامعه به (درآمد) دولت وابسته است. سازوکار اعطای

رانت می تواند هر دو شکل رقابتی و یا غیر رقابتی را در بر بگیرد و از آنجا که در بازار، توزیع کننده رانت (دولت) در موقعیت انحصاری و مصرف کننده رانت، کل جامعه است، رقابت بین مصرف کنندگان برای بدست آوردن موقعیت ویژه در ارتباط با همجواری ارتباطی^۳، سازمانی^۴ و معرفتی⁶ با دولت بسیار شدید است. همجواری با مرکز توزیع رانت، به یک بازیگر موقعیت ویژهای در جریان چرخش اطلاعات می بخشد و این خود باعث تحکیم بیشتر و تداوم موقعیت انحصاری بازیگر و انباشت رانت در بخشی از جامعه می گردد. لکن به علت افق کوتاه مدت اعتبار حقوق

³⁻ relational proximity

⁴⁻ organizational proximity

⁵⁻ cognitive proximity

¹⁻ State autonomy in relation to society

²⁻ Clientele

و قراردادهای اجتماعی، موقعیت کسانی که با مرکز توزیعکننده رانت همجوار شدهاند، همواره در خطر است و در نتیجه، آنان تنها در انتظار کسب سود یا بهتر بگوییم رانت، در کوتاهمدتترین دوره ممکن میباشند. از آنجا که افق سیاستها و انتظارات دولت و جامعه کوتاهمدت است، عمر تصميمات دولتي كوتاهمدت است. اعتماد عمومي به ثبات قوانین در درجه نازلی است و سرمایه اجتماعی انباشت نمی گردد؛ اگرچه اصل اساسی در سیاستگذاری و برنامهریزی در جامعه رانتجو، حفظ وضع موجود و پرهیز از هرگونه اقدام ریسک برانگیز میباشد. با این حال بی ثباتی سیاستهای دولتی و وابستگی به درآمد نفتی، باعث تلاطمات شدید و ناگهانی بهصورت متناوب می گردد [۳۴]. همچنین علی رغم آنکه بهدلیل رابطه خاص دولت با جامعه، نظام حکمرانی به صورت عمودی و آمرانه است، اما بهدلیل کوتاه مدت بودن ترتیبات اجتماعی و حقوقی، این پیوندها نیز دستخوش نوسانات متعدد است.

۳- نهادهایی که بر تعاملات بینالمللی ایران و همکاری این کشور با دیگر کشورها تاثیر دارند: سومین تاثیر وجود منبعی از درآمد هنگفت سالیانه در ایران، وجود یک بازی با منطق جمع جبری صفر بین ایران بهعنوان یک کشور صادرکننده نفت و کشورهای صنعتی است. نفت خام یک ستانده حیاتی برای اقتصاد کشورهای صنعتی است که تاکنون جایگزین مناسبی برای آن یافت نشده است. در تقاضا نمی تواند به میزانی که برای بازگشت به تعادل سابق قیمتی، لازم است کاهش یابد¹ و به اصطلاح درصد کشش تقاضا بسیار کوچکتر از درصد قیمت جهانی نفت است. کشورهای مصرف کننده بالارفته و رشد تولید ناخالص ملی کشورهای صنعتی را بهصورت منفی تحت تاثیر قرار می گیرد [۳۵]. در عوض بالارفتن قیمت جهانی نفت است.

به طور مستقیم به افزایش حجم تولید ناخالص ملی کشورهای صادرکننده نفت از جمله ایران می انجامد. در نتیجه تمایل به تنش در روابط بین دو طرف متقاضی و عرضه کننده بیشتر از آرامش در روابط است و به صورت یک عامل تشدید کننده به علت اینکه تعیین قیمت نفت خام، تحت تاثیر عوامل ژئوپلیتکی نیز قرار دارد، هر زمان تنش بین المللی ایجاد می شود، به طور خود به خود، قیمت نفت افزایش یافته و درآمد نفتی کشورهای صادر کننده از روز افزون کشورهای پر جمعیتی مانند چین و هند زمانی که تحریمها، مانعی برای صادرات نفت به کشورهای صنعتی جایگزینی برای نفت خام صادراتی کشوری مانند ایران خواهد بود [۳۷].

تجربه عینی سالهای طولانی تحریم ایران نشان داده است که درآمدهای نفتی ایران در اثر تحریمها تاکنون به میزان قابل ملاحظهای کاهش نیافته و در نتیجه نه تنها تنش بین کشورهای صنعتی و ایران، در گستره پارادایم رانتیر و عوارض آن مانند بیماری هلندی، عدم وابستگی دولت به جامعه و تنش بین ایران و کشورهای صنعتی تا کنون خللی وارد نساخته، بلکه تسلط این پارادایم در ذهنیت کارگزار دولتی و غیر دولتی افزایش یافته و موجب تداوم ساختاری نحصوصیات این پارادایم (کوتاه بودن افق زمانی، کم بودن سرمایه اجتماعی، غیر واقعی بودن قیمت عوامل) شده است. در این مرحله رانت نفتی باعث تشدید آثار منفی دو جریان اولی می گردد.

۱ ـ البته واضح است که کاهش نرخ رشد اقتصادی در کشورهای صنعتی نیز به کاهش قیمت نفت صادراتی در سطح جهانی میانجامد.

۲- البته این حکم تا زمانی صادق است که کشور صادرکننده نفت بتواند، نفت خود را صادر کند. در غیر این صورت قیمت نفت بالا می رود اما کشور افزاینده تنش از این افزایش قیمت بهره نمی برد بلکه دیگر کشورهای صادرکننده از این روند متفع می شوند. برای مثال تحریم نفت اعراب در سال ۱۹۷۳، باعث افزایش قیمت نفت شد. اما خود کشورهای تحریم کننده نتوانستند از این افزایش قیمت استفاده کنند، بلکه این ایران بود که به علت اینکه در تحریم شرکت نداشت، درآمد نفت خودرا افزایش داد [۳۶].

۴- نحوه تاثیر گذاری مدارهای توسعه نیافتگی جامعه رانتیر درنظام نوآوری

در تحلیلی که در ذیل ارائه میشود، اثرگذاری عوارض ساختاری جامعه رانتیر یعنی بیماری هلندی، ضعف در سرمایه اجتماعی، کوتاه بودن چشماندازها و تنش بین مرکز و پیرامون بر کارکردهای نهاد بازار، سسله مراتب قدرت و همکاری در فرآیندهای انتخاب، تکثر و بازتولید بررسی میشود.

۴–۱ بیماری هلندی و مساله اختلال در مکانیسمهای بازار سیاستهای ارزی تحت تاثیر بیماری هلندی با بالا نگه داشتن نرخ ارز ملی، در واقع مسیر واردات را به ضرر تولید داخلی و صادرات هموار میکنند. این سیاستها علاوه بر این که تاثیر قابل توجهی در توزیع درآمدهای اقشار متکی به واردات (توزیع کنندگان) و صادرات (که عمدتا تولیدکنندگان سنتی هستند) در کشور دارد، مانع از آن میشود تا پیوندهای پسینی و پیشینی بخشهای مختلف با یکدیگر برقرار گردد. در واقع، بیماری هلندی از طریق کاهش غیرواقعی در قیمت ارز، باعث میشود که صنایع داخلی در فرآیندهای انتخاب، تکثر و بازتولید فناوری، واردات را بر محصولات داخلی ترجیح داده و در یک فرآیند اصطلاحا "ضد صنعتی شدن" به درآمدهای ارزی بیش از پیش متکی گردند.

به علاوه، جهت گیری بیرونی واحدهای تولیدی برای رفع نیازهای نوآوری خود، فرصت برای یادگیری حین کار را از بین میبرد و باعث محدودیت قدرت جذب داخلی به دلیل پیوند ضعیف پسینی و پیشینی بخشهای مختلف تولیدی میشود. از سوی دیگر، همین جهت گیری، گرایش به انتخاب فناوریهای سرمایهبر و پیچیده در پروژههای بزرگ را تشدید کرده است. طبیعی است که هر چقدر بین دانش خارجی و ذخیره دانش داخلی فاصله بیشتر باشد، توانایی جذب کمتر خواهد بود. ناهماهنگی سطوح توانمندیهای جذب فناوری و

فناوری های انتخابی، امکان یادگیری/نوآوری را ضعیف می سازد و این خود دوباره در فرآیند توانمندسازی جامعه از طریق یادگیری حین انجام کار خلل وارد می سازد. در نهایت شکست توانمندی به خصوص در رابطه با "فراگیری در حین انجام کار" و "فراگیری ناشی از تعامل" به عنوان یکی از مهمترین آسیب های نظام ملی نوآوری به بار میآورد. با اتکا به چارچوب عدم جذب فناوری های وارداتی تفکرات سانجایا لال، به نظر می رسد که اثر نهایی بیماری هلندی بر بخش های صنعتی ایران را می توان به نوعی "قفل شدگی" یا شکست گذار بخش های صنعتی تعبیر کرد که باعث می شود ظرفیت جذب و توانمندسازی در بخش های مشخص تولید به سطح تولید نوآوری نرسد [۱۹].

درسطح بنگاه یا سیاست گذاری بماند احتمالا به شکست دیگری میانجامد. تنها در صورتی که نهادهای اصلی تنظیمکننده بازار و قدرت، تحول یابند، میتوان امید داشت که شکست گذار در بخشهای صنعتی برطرف گردد.

۴–۲ رابطه یکطرفه دولت-جامعه و اختلال در نهاد سلسله مراتب

حتی در پیشرفتهترین نظامهای اقتصادی نیز روابط بین تولیدکننده و کاربر تنها بر اساس روابط اقتصادی تعریف نمی شود، بلکه بازار آزاد تنها یکی از سازوکارها است. در کنار آن، روابط بر اساس اقتدار و اعتماد و وفاداری بخشهای سازماندهی شده، بازار^۲ را بوجود می آورند. طبعا در کشورهای پیشرفته صنعتی که انسجام نظام اجتماعی بر اساس ارتباطات گفتمانی و مشارکت مدنی استوار است، سازوکارهای لازم برای همکاری مهیاتر است و در کشورهای درحال توسعه اقتدار و نقش دولت با نوع حاکمیت آمرانه این انسجام را تامین می کند. اما حتی در نوع دوم از کشورها نیز دولت، فاقد پایههای اجتماعی نیرومند در بخشهای تولید کننده نیست،

²⁻ organized market

¹⁻ Des-industrialization

بلکه اقتدار سیاسی متکی بر سلسلهای از ریز شبکههای اقتدار از صاحبان مشاغل و سندیکاها و کارفرمایان، متخصصان و... است که به نمایندگی از تولیدکنندگان ملی در برنامهریزیهای

توسعه به مدد نهادهای سیاستگذاری می شتابند [۲۷]. درک درست این رابطه سلسله مراتبی در نظامهای دموکراتیک و اقتدارگرا برای محققان جوامع رانتیر مانند بسیار مهم است، زیرا در جوامع رانتیر، اقتدار سیاسی متجسم در دولت بهدلیل بی نیازی از درآمدهای بازار، دارای استقلال نسبی از جامعه است. در واقع این دولت است که بهعنوان کارگزار اصلی اقتصادی، تولیدکننده اصلی، اعتباردهنده اصلی و توزیعکننده اصلی در بازار شناخته می گردد.

از سوی دیگر، رابطه این نهاد دولت با جامعه یک نوع رابطه یک طرفه با طبیعت عمدتا توزیعی میباشد و در حقیقت فرآیندهای تولید در خدمت سیاستهای توزیعی دولت رانتیر قرار دارد. بدین معنا که تفاوت بین هزینههای تولید و قیمتهای بینالمللی در داخل باعث میگردد که سود و زیان اقشار تولیدکننده، در گرو سیاستهای گمرکی و ارزی دولتی بوده و آنها در نقش مشتری دولت' با اخذ مجوزهای مختلف موافقت اصولی، ارز به نرخ رسمی و دیگر تسهیلات سعی در افزایش بهره خود از درآمدهای نفتی داشته باشند.

برخلاف برخی از کشورهای آسیایی مانند کره جنوبی و هند، از آنجا که سیاستهای توسعهای لازمه افزایش درآمد جامعه نیست، لاجرم جزو ارکان مشروعیت دولت نیز محسوب نشده و مشارکت عمومی نیز در تصمیمات کلان نهادینه نمی گردد. طول عمر تصمیم گیریهای سیاستی کوتاهمدت است و بین آنها ناهماهنگیهای شدیدی قابل مشاهده است. حاصل چنین رابطه یک طرفهای، عدم مشارکت ذینفعان در سیاست گذاریها، برنامه ریزیها، تعیین اولویت ها و کنترل این سیاست ها است. به علاوه، گروههایی که به نوعی در همجواریهای سازمانی و ارتباطی با مراکز قدرت قرار دارند، سیاست ها را تحت تاثیر قرار داده و پایداری آنها را به مخاطره می اندازند.

۴–۳ تنش مداوم با جهان پیرامونی و اختلال در نهاد همکاری سومین ویژگی جامعه رانتیر که پس از انقلاب اسلامی در نظام نوآوری ایران ظاهر شده است، در نتیجه تنش های سیاسی با قطب های بین المللی فناوری است. روشن است که این تنش نه تنها باعث کاهش درآمد نفتی نمی شود، بلکه ممکن است با افزایش قیمت هر بشکه نفت و افزایش تقاضای کشورهای پرجمعیت آسیایی چون چین و هند، درآمدهای صادرات نفتی افزایش یابد. اما صاحب نظران نظام نوآوری، روند افزایش افزایش متغیرهای اقتصاد پولی مانند درآمدهای ارزی پیش بینی نمی کنند و انعکاس قطع نسبی همکاری نظام منوآوری دارای دو اثر تولید دانش و فناوری را در نظام ملی نوآوری دارای دو اثر متفاوت و حتی متعارض می بینند [۳۸]:

از یک سو، ایجاد فضای امنیتی، در نتیجه تحریم، تاثیرات مثبتی در سطح توانمندیهای فناوری راهبردی دارد، چرا که اولویت برنامهریزی و اهمیت ملی به خودکفایی در صنایع راهبردی داده میشود و به تبع آن سرمایهگذاری در صنایع راهبردی داده میشود و به تبع آن توانمندیهای یادگیری و نوآوری در صنایعی (با فناوری مییابد. سپس، دومنظوره^۲) که در اثر تحریم محدود شدهاند⁷، ارتقا مییابد. خصوصیات خاص جامعه رانتیر مانند نوآوری با هدف پر کردن شکاف فناوری در رشتههای نوآوری در رشتههای به خصوص نیز به توسعه این راهبرد کمک مینماید.

۲- Dual use Technology، منظور فناوری هایی هستند که در هر دو حوزه صنایع دفاعی و غیر دفاعی کاربرد دارند: مانند فناوری هستهای با کاربرد تولید انرژی و سلاحهای هستهای، صنایع هوا و فضا، زیست فناوری. در کشورهای صنعتی بخصوص ایالات متحده پیشبرد این صنایع توسط وزارت دفاع آن کشور و سپس سر ریز دانشی آن به صنایع مصرفی بخش خصوصی کمک بزرگی به ارتقای نظام فناوری آن کشور نموده است. نگاه کنید به آثار Mowery در مورد کشور آمریکا و بخصوص منبع [۳۹].

۳- برای جلوگیری از صادرات فناوریهای دو منظوره به بعضی از کشورها از جمله ایران، نهادهای بینالمللی متعددی از جمله ترتیبات واسنار بوجود آمده است تا بر انتقال اینگونه فناوریها در سطح بینالمللی نظارت کند. برای توضیح بیشتر نگاه کنید به [۴۰].

¹⁻ clientele

پیوندهای اجتماعی بسیار قوی و اعتمادی که خاص این بخش از تولید است، از طراحی محصول تا راهاندازی تولید به راحتی انجام می پذیرد. این بخش دستاوردهای قابل ملاحظهای در صنایع هوا فضا، موشک، صنایع بتن و... ارائه داشته که در تحلیلهای بخشی در بیشتر مطالعات نوآوری در ایران منعکس است.

 از سوی دیگر، کانون دومی از صنایع بخش های مصرفی بادوام (خودرو و محصولات خانگی)، پردازش مواد اوليه (فلزات پتروشيمي، ألومينيوم ...)، ماشينسازىها و... وجود دارد که در واقع بازمانده نسل اول تولیدات صنعتی از دهه ۱۳۵۰ است. این کانون که قسمت عمدهای از گستره نظام تولید را تشکیل میدهد، عموما از فناوری های بلوغ یافته استفاده کرده و از طریق انتقال و خرید ماشینآلات و دستگاههای تولیدی (سرریز دانش خارجی) از خارج بیشتر احتیاجات خود را تامین میکند. تاثیر تحریمها در این بخش تنها موجب گران تر شدن قطعات و ماشین آلات شده و بهدلیل هر دو آسیبی که در نهادهای بازار و ساختار قدرت وجود دارد، در بسیاری از موارد واحدهای تولید را به تعطیلی کشانده است.

۵- نتیجه گیری

تجزیه و تحلیل شکستهای سیستمی، بدون در نظر گرفتن تاریخ و مسیر رشد صنعت و تاثیر سیاستهای کلان اقتصادی در دورههای مختلف امکانپذیر نیست. در ایران، تاثیرات ابرنهاد رانتیر نفت در یک مسیر طولانی قریب به ۶۰ سال مستقیما، در مسیر توسعه فناوری تاثیرات مشخصی ایجاد کرده است. این تاثیرات باعث شده که فرآیندهای تکثر، انتخاب و بازتولید الگوهای نوآوری در ایران در چرخه یک دور باطل، شکستهای متنوع در نظام نوآوری را ایجاد کنند و قفلشدگی را در کانون صنایع غیر استراتژیک به همراه بياورد. در يک چشمانداز کلی، مي توان گفت که بهدليل زنجیره علتهای انباشتی تحت تاثیر بیماری هلندی و دولت

رانتیر (قیمتهای غیرواقعی بازار و آسیبهای برنامهریزی و سیاست گذاری)، این کانون در شرایط فعلی قادر نیست شکستهای ناشی از قفل شدگی خود را از طریق سیاستهای تجویزی متعارف در چارچوب شکست بازار و یا شکست سیستم ترمیم نماید و محتاج ورود به یک دوره گذار ساختاری در کل نظام میباشد.

اهمیت این نگرش ساختاری- نهادی به شکستها و آسیبهای نظام نوآوری در آن است که تجویزات سیاستی به جای اینکه به طرف فرآیندهای سیاستی محدود مانند تغییرات در قوانین، سیاستها و برنامهها یا افزایش و یا کاهش سازمانها متوجه گردد، به طرف تحول در لایههای زیرین نهادی مانند ورود به مرحله گذار ساختاری معطوف شود و خواستار اصلاحات اساسی در سیاستهای کلان اقتصادی، مالکیت بنگاههای دولتی، شرایط رقابت، مشارکت ذینفعان در تصميم گيري هاي اساسي جامعه و كاهش نقش اقتصادي دولت و بنگاههای شبه دولتی گردد.

قدردانی: بدین وسیله وظیفه خود میدانم که از ارزیابان محترم فصلنامه سیاست علم و فناوری برای تصحیح و اصلاح مقاله تشكر نمايم.

References

منابع

[1] Lundvall, B-A, Vang, J., Joseph, K.and Chaminade, Ch., 2009, "Bridging Innovation System Research and Development Studies: challenges and research opportunities", Paper submitted for the 7th Globelics Conference, Senegal.

[2] Lundvall, B-A, Johnson, B., Andersen, E. and Dalum, B., 2002, "National systems of production, innovation and competence building", Research *Policy*, 31, pp. 213-231.

[3] Lundvall, B-A, 2010, National Systems of Innovation: Toward a Theory of Innovation and Interactive Learning, Anthem Press.

[4] North, D., 1990, Institutions, Institutional Change and Economic Performance, Cambridge University Press, p. 27.

[5] Thorstein, V., 1990, Imperial Germany and the Industrial Revolution, Transaction Publishers.

[6] Mary, D., 1987, how institutions think?, Syracuse University Press.

[17] حاجیحسینی، حجت اله، محمدی، مهدی، عباسی، فرهاد و الیاسی، مهدی، ۱۳۹۰، "تحلیل حکمرانی نظام نوآوری ایران بر پایه چرخه سیاست گذاری نوآوری"، فصلنامه سیاست علم و فناوری، ۱(۱)، صص. ۸۸-۳۳.

[۲۲] منطقی، منوچهر، حسنی، علی و بوشهری، علیرضا، ۱۳۸۸، "شناسایی چالشهای سیاستگذاری در نظام ملی نوآوری ایران"، فصلنامه سیاست علم و فناوری، ۲(۳)، صص. ۱۰۲–۸۷
[۳۳] خداداد حسینی، سید حمید، ریاحی، پریسا و نوری، مینا، ۱۳۹۱، "پیشبرد نوآوری در کشورهای در حال توسعه: بررسی برنامههای توسعه اقتصادی در ایران"، فصلنامه سیاست علم و فناوری ، ۴(۳)، صص. ۱۰۱-

[24] Mjost, L., 2003, "Notions of theory in the study of innovation systems", A note to *the First Globelics conference*, Rio de Janeiro, November 2-6.

[25] Hall, P.A. and Soskice, D., 2001, An introduction to Varieties of Capitalism, The Institutional Foundations of Comparative Advantage, Oxford University Press, Oxford.

[26] Hermann, A.M. and Peine, A., 2011, "When 'national innovation system' meet 'varieties of capitalism' arguments on labour qualifications: On the skill types and scientific knowledge needed for radical and incremental product innovations", *Research policy*, 5(4), pp. 689-701.

[27] Brian, S., 2011, "Biomedical innovation and the geopolitics of patenting: China and the struggle for future territory", *East Asian Science, Technology and Society*, 5(3), pp. 341-357.

[28] Mahdavi, Hossein, 1970, "The Pattern and Problems of Economic Development in Rentier States: the Case of Iran", In: M. Cook (ed.), *Studies in the Economic History of the Middle East*, London, Oxford University Press.

[۲۹] قانعی راد، محمد امین و موسوی، آرش، ۱۳۸۷، "نظریههای دانش و

ویژگیهای ساختاری اقتصاد ایران"، *فصلنامه سیاست علم و فناوری*، ۱(۴)، صص. ۷۲–۵۹.

[30] Mushtaq, H.K. and Jomo, K.S., 2000, *Rents, Rent Seeking, economic Development: theory and evidence in Asia*, Cambridge University Press.

[31] Luciani, G., 1990, Allocation versus production States: A Theoretical Framework in the Arab state, University of California, p.69.

[32] Michael, D. and Schildberg, A., 2006, *Dead Ends* of *Transition: Rentier Economies And Protectorates*, Campus Verlag.

[33] Mojaver, Farshid, 2009, "Sources of Economic growth and stagnation in Iran", *The journal of International Trade and Economic Development*, 18(2), pp. 275-295.

[34] Looney, R., 2006, "Reforming the Rentier State, the imperative for change in the Gulf", In: J.A. Russell [7] Bjorn, J., 2010, institutional learning", In: Bengt-Åke Lundvall (ed.), *National Systems of Innovation: Toward a Theory of Innovation and Interactive Learning*, Anthem Press.

[8] Lundvall, B-A., Joseph, K., Cherminade, Ch. and Vang, J., 2009, *Handbook of innovation system and developing countries, building domestic capabilityies in a global setting*, Edward Elgar Publishing Limited.

[٩] میرعمادی، طاهره، ۱۳۸۸، "ارزیابی ظرفیت نظریه پردازی های نگرش نظام ملی نوآوری در مورد وضعیت کشورهای رو به توسعه در پرتو نظریات ایمره لاکاتوش"، فصلنامه سیاست علم و فناوری، ۲(۱)، صص. ۷۹–۶۵.

[10] Nelson, R.R. and Winter, S.G., 1982, *An Evolutionary Theory of Economic Change*, Belknap Press.

[11] Johnson, B., Edquist, Ch. and Lundvall, B-A., 2003, "Economic Development and the National System of InnovationApproach", *First Globelics Conference*, Rio de Janeiro.

[12] Cassiolato, J., Vitorino, V. and Lundvall, B-A, 2011, *BRIC and Development Alternatives, innovation Systems and Policies*, Anthem Press.

[13] Gammeltoft, P., Lundvall, B-A and Muchie, M., 2004, *Putting Africa First: The Making of African Innovation Systems*, Alborg University Press.

[14] Oyelaran-Oyeyinka, B. and Rasiah, R., 2009, Uneven Paths of Development: Innovation and Learning in Asia and Africa, Cheltenham, EdwardElgar Publishing Limited.

[15] Woolthuis, R.K., Maureen, L. and Victor, G., 2005, "A system failure framework for innovation policy design", *Technovation*, 25(6), pp. 609-619.

[16] Reid, A., 2009, "EU innovation policy: Towards a differentiated approach acrosscountries", Presentation at *workshop Innovation for Competitiveness (INCOM)*, Prague, January 22-23, p. 32.

[17] Smith, K., 1999, "Innovation as a systemic phenomenon: rethinking the role of policy", In: K. Bryant and K.A. Wells, *A New Economic Paradigm?Innovation-Based Evolutionary Systems*, Commonwealth of Australia,Department of Industry, Science and Resources, Science and Technology Policy Branch, Canberra, pp. 10-47.

[18] Tamm, D., 2010, "System failures in public sector innovation, support measures: The case of Estonian innovation system and dairy industry", *Discourses in Socail Market Economy*, University of Tartu, Estania, available from: http://www.ordnungspolitisches-portal. com/Diskurse/Diskurse 2010-07.pdf.

[19] Lall, S., 1992, "Technological Capabilities and Industrialization", *World Development*, 20(2), pp. 165-186.

[20] Lundvall, B-Å, Intarakumnerd, P. and Vang-Lauridsen, J., 2006, *Asia in transition*, London, Edward Elgar Publishing. [۳۸] میرعمادی، طاهره، ۱۳۹۰، "چارچوبی برای ارزیابی راهبردهای مقابله با تحریم از منظر نظام ملی نوآوری"، فصلنامه سیاست علم و فناوری، ۳(۴)، صص. ۹۸–۸۳.

[39] Mowery, D.C., 1992, "The United States National Innovation System – Origins and Prospects for Change", *Research Policy*, 21(2), pp. 125-144.

[40] wassenaarArrangement, 1995, "Lists of Dual Use Goods and Technologies and Munitions List", available from: http://www.wassenaar.org/controllists/ index.html.. (ed.), Critical Issues Facing the Middle East: Security, Politics, and Economics, New York: Macmillan.

[35] Yan, L., 2012, "Analysis of the International Oil Price Fluctuations and Its Influencing Factors", *American Journal of Industrial and Business Management*, 2(2), pp. 39-46.

[36] Smith, W.D., 1973, "Price Quadruples for Iranian Crude Oil at Auction", *New York Times* Dec 12.

[37] Chen, W-S, 2010, "China's Oil Strategy: "Going Out" to Iran", *Asian Politics & Policy*, 2(1), pp. 39-54.